

Tänään

Rollarikokoelman helmi omaksi

Jan Richardsson rakastui The Rolling Stonesiin 35 vuotta sitten. Nyt hänen oma vinylikokoelmansa on valmis.

JENNY MÄKINEN
MUSTAASAARI

Jan Richardsson pitelee käsisään The Rolling Stones -keräilijöiden Graalin maljaa, sitä kaikin pyhittä vinyylillä.

Promotional Albumin jenkki-versio maksaa noin 1000 euroa, ja brittiversio huomattavasti enemmän. Molemmat löytyvät miehen kokoelmasta.

-Tämä on sellainen levy, että ihan tavallisella keräilijällä ei ole tähän varaa.

Miehen rakkaus Rolling Stonesiin alkoi aika tarkalleen vuonna 1982, kun koulubileissä joku soitti yhtyeen levyä.

-Siellä soi muutama biisi, jotka herättivät huomioni. Olin toki kuulut bändistä aiemmin, mutta ne isot klassikot pysäyttivät minut. Lopulta kuuntelin koko levyn läpi ja totesin, että tämä on minun juttuni.

Richardsson oli rokkimiehiä jo ennen Rolling Stonesia. Musiikkimakuun kuuluivat tuolloin Deep Purple, Black Sabbath ja Slade, mutta myös blues-yhtyeet.

-Rolling Stoneshan on ennen kaikkea bluesbändi. Sieltä he ovat ottaneet vaikutteensa.

Richardsson aloitti yhtyeen LP-levyjien keräilyn 1980-luvulla. Ensipuraisun jälkeen hän alkoi selvittää, millaisia levyjä Rolling Stonesilla ylipäätään on olemassa.

-Mitä enemmän levyjä ostin, sitä vakuuttuneempi olin, että tämä on maailman paras bändi.

Aluksi mies keräsi pelkästään musiikkia. Hän halusi saada yhden kappaleen jokaisesta levystä, jonka bändi oli siihen mennessä julkaissut.

-Siinä meni jonkun aikaa, että sain kaikki ne kerättyä. Niitä oli siihen aikaan noin 30 kappaletta.

Sitten eteen alkoi tulla levyjä, joissa oli eriväriset etiketit levyn keskellä. Richardsson alkoi miettiä, mikä ero väreissä on.

Lopulta selvisi, että punainen keskio tarkoittaa monofonista ääntä ja sininen stereoaäntä. Mono-levyissä käytössä on yksi äänikanava, mutta stereossa useampi. 1960-luvulla esimerkiksi kitara ja laulu saatiin laittaa kuulumaan eri kuituttimista.

-Kananat erotettiin stereossa siihen aikaan ihan täysin.

Kun Richardsson aloitti keräilyn 1980-luvulla, siinä oli omat haasteensa. Nykyään kaiken saa netistä, mikä on tehnyt keräilystä helpompaa.

-Esimerkiksi Tukholmassa kävin vähintään kerran vuodessa. Siellä Sankt Eriksgatanilla oli varmaan 20 levykauppaa, joissa sitten kävin

Richardssonilla on takanaan yhteensä 27 Rolling Stonesin livekeikkaa ja syksyllä on tarjous mennä kolmelle keikalle Eurooppaan. -Joka kerta kun kuulen Gimme Shelterin liveä, alan melkein itkemään.

yksitellen. Suomessa divareissa kävin Turussa, Helsingissä ja Tampereella. Silloin keräily oli erilaista siten, että ei tiennyt mitä vastaan tuli. Se oli jännittävämpää.

Nykyään Richardsson ostaa lähes kaikki levynsä netistä.

-Netin myötä on tullut helpommaksi saada tietoon, mikä levyt ovat harvinaisia ja mitkä eivät. Samoin netin myötä nyt kun tiedämme mitä levyjä on olemassa, niin oma kokoelma on helpompi rakentaa.

Alussa Richardsson keräsi käytännössä kaiken, mitä vastaan tuli. Keräily meni jopa niin pitkälle, että hän alkoi kerätä eri maiden painoksia samasta levystä.

-Jossain vaiheessa aloin kuitenkin miettiä, tarvitsenko 25 eri versiota yhdestä levystä. Keräilijänä ne levyjen yksityiskohdat ovat tärkeitä.

2000-luvun alkupuolella hän päätti valita: kokoelmasta ei tulisi todella iso, vaan todella hyvä. Richardsson päätti keskittyä englantilaisiin ja pohjoismaisiin painoksiin.

Richardssonin kokoelmassa ovat kaikki DECCA levy-yhtiön Britannissa tuottamat Rolling Stones-vinyylit joita on yhteensä noin 300.

Miehen hyllyillä on yhteensä noin 3000 vinyylilevyä, joista Rolling Stones -materiaalia on 700 kappaletta.

-Rolling Stonesin lisäksi vinyylit ovat pääasiassa sitä 1960- ja 70-lukujen rokkia ja poppia. Paljon heviä myös.

The Rolling Stonesin Promotional Albumin brittiversio, jota Richardsson kuvassa pitelee, on yhtyeen musiikin keräilijöiden Graalin malja. KUUVAT: JARNO PELLINEN

Richardsson ostaa suurimman osan levyistään eBaysta. Hän kokee, että 15 vuoden kokemuksella ja hyvällä verkostolla pystyy erottamaan harvinaiset levyt toisistaan.

-Jos tulee joku harvinaisuus vastaan, katsot todella tarkkaan kuvat, joista näen onko se aito, vai bootleg eli laitoin levy. Tiedän tietysti merkeistä levyyssä, onko se aito vai ei. Painojälki on erilainen aidossa ja laittomassa levyyssä.

Richardsson katsoo myös tarkkaan palautteen, jonka myyjä on netissä saanut. Jos myyjä on saanut vähän palautetta, hän ei osta levyä. Jos myyjä on saanut paljon palautetta, hän ostaa levyn.

Richardsson kuitenkin toteaa, että eBay on vaarallinen paikka.

-Esimerkiksi tämä harvinaisen Promotional Album, joka minulla on täällä juuri tämä kyseinen yksilö. Se oli pari vuotta sitten Italiassa myynnissä netissä.

Richardssonin kaveri oli ottanut mieheen yhteyttä, että onko hän myymässä levyä. Mies hämmästyti, koska hän ei ollut myymässä.

-Löysin levyn sitten netistä. Tunnistin heti takakannen nimeistä, että se on minun levy. Myyjä oli saanut kuvat levystä omilta nettisivuiltaan, jonne olen dokumentoinut kaikki DECCA-vinyylit.

Myyjä jäi lopulta kiinni. Selvisi, että myyjällä oli ollut poika, joka tarvitsi lääkäriä ja myyjä yritti rahoittaa lääkäriin myymällä levyä.

-Se olisi mennyt niin, että joku olisi ostanut levyn, maksanut siitä pari tonnia etukäteen ja saanut jonkun ABBAn tilalle.

Richardsson painottaa, että varsinkin harvinaisten levyjen kanssa tulee olla todella tarkka, kun niitä netistä ostaa.

-Vaikka minullakin on monen vuoden kokemus ja oikea verkosto, ostaminen vaatii tietoa ja tunteista omaan kokoelmani ollessa jo tässä vaiheessa.

Richardsson osaa katsoa levyjen pienistä yksityiskohdista, mikä painos on kyseessä. Kuvassa Richardssonin omistama vanhin Rolling Stonesin levy vuodelta 1963, joka on levyyssä näkyvän Britannian verokoodin perusteella sen ensimmäinen painos.

Hutera pyörittelee vahvaa svengiiä

LEVYT

Hutera: Here It Is! (Vasara).

Hutera-yhtye muodostui vuonna 2011 muun muassa White Knuckles Triossa, Marjo Leinosen yhtyeessä sekä Lenni-Kalle Taipale Triossa soittaneista muusikoista. Ryhmän epä-julkaisu sai taannoin kelpo kehut Blues News -lehdessä, joten ryhmä rohkaistui pitkäsoiton soraamiseen.

Here it Is! esittelee jätteviä instrumentaalilajeja, joiden uumenissa rytmiblues, funk, soul ja jazz asetuvat herkullisiin muotoihin. Etenkin sykkyvä sävellys Terylene Man kysentelee kiehtovasti huilupurkauksiin.

Bändin yhteissoitto vaikuttaa hallitulta. Kun rytmiryhmä pitää yllä nokean grooven, puhaltaja Johannes Salomalle, kitaristi Petri Pietilälle ja kosketinsoittaja Risto Kumpulaiselle avautuu mallikkaita areenoja sooloiluun. ★★★★★

Here It Is! -levyn kappaleet kehitettiin kellariseissa. Albumille haluttiin tallentaa Huteran keikkoita tuttua jamiuhumaa, joten sävellykset äänitettiin studiossa enimmäkseen live-hengessä.

Henry Spirit: Rust Is on It's Way (Running Moose).

Rust Is on It's Way yhdistelee ilmävien elementien kitararockia, psykedeliaa ja progaa. Kotimaisen Henry Spiritin ilmaisusta löytyy tiivistämisen paikkoja, mutta yleisille päätyy juohevaksi. Levyllä vieraillee Moog-syntikkaa ulvottava Matti Keränen, mikä osaltaan virkistää elämästä. ★★★

Kenny Wayne Shepherd Band: Lay It on Down (Mascot).

Kitaristi Kenny Wayne Shepherd äänitti yhteineen albumin, jonka kait tuntuu kovin tutuilta. Vaikka yhtyeen meininki pohjaa bluesiin, iso orkesteri puhaltamiseen tuo mukana sielukasta rock-henkeä. Tasaiseen tapaan lipuva kokonaisuus pysyy mallillisesti kepittelevän maestron hyyppysissä. ★★★

Eagles: Their Greatest Hits Volumes 1 & 2 (2cd, Warner).

Tuore tuplako yhdistää Eaglesin vuosina 1976 ja 1982 ilmestyneet kokoelmakiekkot. Kattaus kyhää kelpo näkökulman bändin uraan, joten kyseessä on ainakin aloittelevan fanin pakko-ostos. Sykähdyttävän hitti putken ohessa voi perehtyä myös harvemmin soitettuihin paloihin kuten stemmalaululla kuorutettuun Seven Bridges Roadiin ja surumieliseen The Sad Café -tunnelmointiin. ★★★★★

Grateful Dead: Smiling on a Cloudy Day (Rhino).

Grateful Deadin vuosien 1967-1969 tuotantoa pakattiin alle 40 minuutin koosteeksi, mikä voi hyvällä syyllä hahmottaa cd-formaatun hukkakäyttökä. Toki hippihappoilu toimii näinkin, joskin katsaus loppuu vaiheeseen, jossa yhtyeen musiikista alkoi muotoutua kiintoisinta. Laiskankunpulskaa Cosmic Charlie kuuloista yhä veikeältä viisulta. ★★★

All Time Low: Last Young Renegade (Fueled by Ramen/Warner).

Last Young Renegade-kiekkoyrittää kovasti olla nuorekas ja pirteä, mutta kimaltelevan pinnan alta paljastuu kimpku stadionrockkipin kliseitä. Biisien rakenteet muokkautuivat varsin arvattaviksi. Jenkkiryhmän sävellien tuotanto pyöristää piikkua helposti sulaviksi nyppylöiksi, mikä on harmi, sillä All Time Low -bändillä olisi rahkeita enempäänkin. ★★

Jlin: Black Origami (Planet Mu/Supersounds).

Jerrilyn Patton eli Jlin aloitti uransa kymmenisen vuotta sitten elektronisen musiikin saralla. Neidon toinen levy Black Origami puskee ettertiin mielikuvituksellisia äänikollaa-seja, joissa sämpel, efektit ja syntikkalaukat hivelevät hypnoottisia orientalismeja. Tajunnanvirva tuottaa ihasuttavan nyrjähäntäisiä kosmisiä tiloja, eikä epäro haastaa kuuntelijaa. ★★★★★

Rancid: Trouble Maker (Hellcat/Playground).

Kalifornialaisen punkrock-kauhukakaran Rancidin uusi albumi voisi hyvin olla räkkäisempikin. Lyhyiden purkauksien kavalkadi flirttailee pop-vaikutteiden kanssa, joiden paikoin hampaattomaksi. Onneksi kitaristi ja laulaja Tim Armstrong näyttää, että hänen olemuksensa tuo kehiin tarvittaessa karheita. ★★

Declan McKenna: What Do You Think About the Car? (Columbia/Sony).

Vasta 18-vuotias laulaja ja lauluntekijä Declan McKenna pyöryytti esikoisalbumin, jota ei tarvitse hävetä. Brittitubaduu-ri uskaltaa kurottaa kohti indie-rockia, joskin ilmaisun muodot loimuavat vielä osin riskittöminä. Kitarahelinää painottava äänite kantaa hyvää mieltä alusta loppuun saakka. ★★★

Tuesday the Sky: Drift (Inside Out/Sony).

Drift vaeltelee hersyvästi ambient-orientoituneen taidereksen kukkuloilla. Fates Warningin kitaristin Jim Matheosin huuruinen lempilapsi taivaltaa aina Sigur Rósin sekä Brian Enon edesottamusten kaltaiseen eeterisyyteen. Herkkyyttä ja sarmikkyyttä limittyvät saumoittain, joten teokset voisivat sopia vaikkapa ajatuksia herättävän elokuvan ääniraialle. ★★★★★

KUOLLEET

Terho Mäkelä

Terho Johannes Mäkelä nukkui pois lauantaina 5.8.2017 Seinäjoen keskussairaalassa. Hän oli syntynyt 8.6.1930 Ilmajoella. Kaipaamaan jäivät puoliso, lapset ja lastenlapset perheineen sekä sukulaiset ja ystävät.

Elli Mäkelä

Elli Mäkelä o.s. Rintala nukkui pois 5.8.2017 Ylihärmän osastolla läheisten läsnä ollessa. Hän oli syntynyt 11.6.1934 Kauhavalla. Kaipaamaan jäivät puoliso, lapset perheineen, sisaret ja veli perheineen sekä muut sukulaiset ja ystävät.

Erkki Luhtanen

Erkki Johannes Luhtanen Virroilta kuoli 3.8.2017. Hän oli syntynyt 2.4.1953 Jalasjärvellä Taivaltaan kylässä. Kaipaamaan jäivät äiti, puoliso ja tytär perheineen sekä muut sukulaiset, ystävät ja tuttavat.

Heikki Näsman

Heikki Hannu Näsman kuoli sairakohtaukseen 4.8.2017 Laihia. Hän oli syntynyt 2.4.1948 Laihiella. Kaipaamaan jäivät puoliso ja lapset perheineen sekä muut sukulaiset ja ystävät.

Kyllikki Toppari

Kyllikki Toppari o.s. Vähälummukka menehtyi kotonaan 4.8.2017. Hän oli syntynyt 5.6.1928 Kauhavalla. Kaipaamaan jäivät lapset ja lapsenlapset perheineen sekä sukulaiset ja ystävät.

Ilkka julkaisee kuolinuutisia äskettäin kuolleista henkilöistä. Toimituksella on oikeus muokata tekstiä. Kuolinuutisen voi lähettää osoitteeseen toimitus@ilkka.fi.